

Del 6 al 29 de juliol de 2018
Sala d'exposicions de la CMC La Unió

Inauguració divendres 6 de juliol a les 20 h
Cada divendres a les 20 h i cada diumenge a les 12.45 h
representació d'una peça de microteatre.

SOMIANT, PENSANT, IMAGINANT TEIÀ és la nova proposta que ha sorgit arrel del Teià Polièdric. Una exposició col·lectiva que inclou disciplines diverses com són l'escultura, la pintura, la instal·lació, la literatura, la fotografia o el teatre. Tornem a apostar per una sola idea, Teià, però en un espai on cada autor s'ha pogut expressar amb el seu mitjà habitual. La comissió d'Exposicions teníem ganes de donar-los veu a tots i veure què en sortia d'unir arts tan diferents. Amb aquesta mostra tornem a posar a debat i reflexió en el nostre entorn més proper i que és el nexce d'unió de cadascun dels autors, el poble. Carrers, places, muntanyes i cases prenen un significat diferent per a cada ull que se'ls mira i per cada història que hi ha al darrere.

Els autors que han acceptat el repte són l'Elisenda Guiu, l'Erik Skoogh, la Glòria Olivella, en Joan Casellas, en José Antonio Sancho, la Mariàngels Perez Latorre, la Mima Sant i la Victòria Pujadas. A tots ells, mil gràcies per la implicació i dedicació. Han sigut hores de rumiar i posar-se d'acord, de buscar els punts d'encontre i dotar de sentit el conjunt.

Comissió d'Exposicions
CMC La Unió
Juliol 2018

**Ajuntament
de Teià**

COMISSIÓ
D'EXPOSICIONS

*Somiant, pensant,
imaginant Teià*

Elisenda Guiu

Erik Skoogh

Glòria Olivella

Joan Casellas

José Antonio Sancho

Mariàngels Perez Latorre

Mima Sant

Victòria Pujadas

Del 6 al 29 de juliol de 2018
Sala d'exposicions de la CMC La Unió

Més informació:
CASA MUNICIPAL DE CULTURA LA UNIÓ
Passeig de la Riera, 116-120. 08329 TEIÀ
Tel: 93 540 12 63 · email unio@teia.cat

**Ajuntament
de Teià**

COMISSIÓ
D'EXPOSICIONS

ELISENDA GUIU

Aquests dos faristols ens recorden que el teatre, com a disciplina artística, també és present en aquesta exposició. El teatre com a mitjà d'expressió, aparentment efímer, tot i que allò que ens transmet duri més temps. He escrit per a aquesta ocasió una peça breu, en què es troben dues persones que veuen les coses des de prismes ben diferents. Que en gaudir serà possible gràcies a la complicitat de diverses persones del poble, apassionades totes pel teatre, que s'han prestat a posar-hi veu; cada cap de setmana, una parella diferent. Us convido a buscar-les entre els assistents, a escoltar-les i a pensar en quin personatge us identifiqueu més... Al cap i a la fi, tot depèn de com es miri!

“Depèn de com es miri”

Autora: Elisenda Guiu

Repartiment (per ordre de representacions): Toni Calmet, Sara Pérez, Josep Botey, Roser March, Carme Julià, Ricard Jové, Sígrid Guasch i Martí Tarradas.

Horari de les funcions:

Tots els divendres de juliol a les 20.00 h.

Diumenges de juliol a les 12.45 h.

Durada: uns 10 minuts.

ERIK SKOOGH

humàquina

A 01000001 B 01000010 C 01000011 D 01000100 E 01000101 F 01000110
G 01000111 H 01001000 I 01001001 J 01001010 K 01001011 L 01001100
M 01001101 N 01001110 O 01001111 P 01010000 Q 01010001 R 01010010
S 01010011 T 01010100 U 01010101 V 01010110 W 01010111 X 01010100
Y 01011001 Z 01011010

Erik Skoogh

GLÒRIA OLIVELLA

Teniu davant vostre uns missatges email/correu electrònic escrits per la **Maria**, una teianenca. Van dirigits a la seva millor amiga, la **Tresa**, que també viu a Teià, però que en aquests moments es troba als Estats Units on s'ha instal·lat la seva filla, que ha de tenir la seva primera criatura.

La Maria, a qui agrada molt escriure, va informant la Tresa de les novetats del poble. Com que a la Tresa li fa molta mandra l'escriptura, prefereix fer de tant en tant una trucada a la seva amiga.

En aquests escrits es parla d'elles dues, però també s'hi imaginem, s'hi somien, reformes i millors al poble. Són quatre missatges amb idees fantàsiques. O potser no. *L'imagination au pouvoir!*

JOAN CASELLAS

La balsa de la Medusa

Fotografia sobre lona 130x200 cm 1991

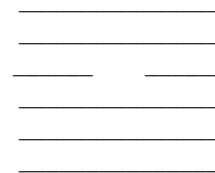
Pou de l'antic l'hort de Can Tarrades on

avui hi ha la Plaça del Mil·lenari.

Foto: Joan Casellas – Arxiu Aire

JOSÉ ANTONIO SANCHO

Per aquest escrit he consultat a mode d'oracle l'I-Ching i com a resultat ha sortit l'hexagrama següent:

9. Hsiao Ch'u/ La força domesticadora de les coses petites
a dalt Sun, la suavitat, el vent.
a baix Ch'ien, la creativitat, el cel.

Aparentment no aclareix res sobre aquestes fotografies de l'Arbreda dels Xiprers del Cementiri i la olivera de la Fiona, però tenint en compte que la meua idea inicial era fotografiar algun arbre vell com a portador simbòlic de la memòria dels habitants de Teià i un altre de jove, com a promesa de futur, i al moment de fer aquestes fotografies les condicions meteorològiques eren les que es mostren, puc dir que això de “a dalt sun, la suavitat, el vent”, “a baix Ch'ien, la creativitat, el cel” comença a agafar sentit.

José Antonio Sancho.

La Arbreda de Xiprers del Cementiri 99x52 cm

La Olivera de la Fiona 59x52 cm

MARIÀNGELS PEREZ LATORRE

ESPai D'ART I NATURA L'ARDENYA

SOMIAT, PENSAT, IMAGINAT I REALITZAT PER: Jordi Balada, Mariàngels Perez Latorre i Víctor Sancho

Al llindar del nucli urbà de Teià l'edifici de l'arquitecte Jaume Mestres i Fossas, antic escorxador, sobreviu encara però d'esquena al seu valor arquitectònic, al seu origen i al seu entorn, tan admirat pel farmacèutic i naturalista Jacint Barrera i Arenas que dona nom al Torrent que porta al popular 'matadero'. Oblidat i amagat en un tros de terreny on no atrau la mirada dels caminants que van al bosc a passejar, caçar bolets, arrossegar el gos o tocar música tranquils... Per què no pot tornar a ser de nou una petita joia arquitectònica, simple i útil, digna porta de transició entre el medi urbà i la serralada, un espai d'art i de natura?

MIMA SANT I GRANADOS

Somiar el meu poble, somiar el meu país. Somiar l'incert demà d'aquet minúscul indret d'un petit sistema solar, d'una grandiosa galàxia d'un inabastable univers.

Somiar, visualitzar el poble, més enllà d'una zona geogràfica, d'un paisatge, d'un urbanisme. Més enllà de la zona de confort de les cases tancades, suposadament segures.

Somiar el poble, el comú, zona social, col·lectivitat.

Transitant la terra. Nomes transitant. Jo desaparec, la terra restarà.

Carrer.

A la intempèrie, als afores de casa, als meus afores, als teus afores. El barri obert, per sortir, per transitar, per sentir. Acollir.

Carrer. Transitar per construir el subjecte col·lectiu. Del jo i el tu a un nosaltres, enxarxat, cooperatiu, empoderat.

Del jo i el tu a un nosaltres, reivindicatiu, creatiu, inclusiu, rebel.

Somiant, imaginant, també recuperant i memoritzant per tal de construir un futur fonamentat en l'ara i l'aquí. Amb llibertat.

Rememoritzar, recuperar, resistir i persistir, per tal de crear, imaginar i construir sense autocensures, enderrocant murs, esborrant fronteres.

La utopia, l'horitzó al que mai s'acaba d'arribar però cap al que val la pena de caminar.

La utopia està en el horitzó. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces para que sirve la utopía? Para eso, sirve para caminar. Eduardo Galeano

Somiant, imaginant, Omnia sunt communia. Tot es comú. O no?

VICTÒRIA PUJADAS

la carta 17
-interacció-

el codi que habita entre les coses

instal·lació a la sala petita,
aigua de la font de Can Padellàs, recipients, paper, focus, ventilador